

**„Водя много битки, които трябва да бъдат спечелени,
битката със себе си, например“**

Гоце Смилевски

Подобно на Толстой, Смилевски избира да ползва прости слова и да ги свързва така красиво и убедително, че крайният резултат е: мощни и многомерни образи, идеи и чувства.

(Никълъс Мейър)

Млад наследник на Гюнтер Грас и Жозе Сарамаго, Смилевски може да се окаже най-новият представител на една рядка категория хора – жив европейски новелист, който кове завети за бъдещето на своя континент.

(Джошуа Коен)

**Удивително талантивият македонски писател
е роден на 9 април 1975 г. в Скопие.**

Учи общо и сравнително литературознание в университета „Св. Св. Кирил и Методий“ в родния си град. Продължава образованието си в Карловия университет в Прага, а след това пише докторска дисертация в Европейския университет в Будапеща.

Гоце Смилевски не просто се откроява с интелектуално ярък, постмодернистки художествен почерк. Той е уверен стилист, страстен разказвач и посланик на неувяхващи ценности.

Творчество

Публикува първия си роман „Планета на неизкуството“ през 2000 г.

Следващата му творба – „Разговор със Спиноза“ – е преведена на осем езика, в т.ч. в САЩ, Словения, Полша, Сърбия, Хърватска, Финландия.

С нея Смилевски се увенча с изключителна популярност в Европа и отвъд океана. Романът получи високата оценка и на българската публика – както на критиката, така и на читателите с по-изтънчен вкус.

Гоце Смилевски е автор на пиесите „Спиноза“ и „Три малки танцови стъпки през границата“.

Награди

„Разговор със Спиноза“ е обявен за роман на 2002 г. в Македония и е удостоен с редица авторитетни международни награди.

...

„Сестрата на Зигмунд Фройд“ затвърждава впечатлението от вдъхновените творчески търсения и ерудицията на младия автор. Европейската критика отличи произведението с Наградата за литература на Европейския съюз (2010).

**„Сестрата на Зигмунд Фройд“ излиза в България на 19 август 2013 г.
в превод на проф. Божидар Манов.**

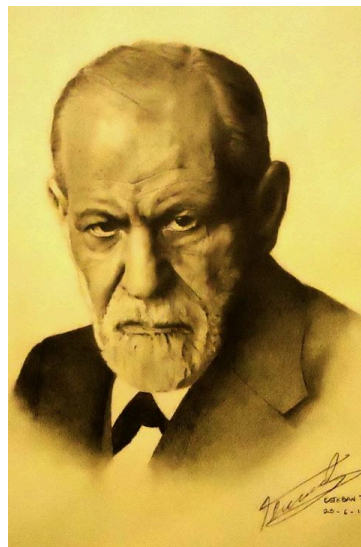
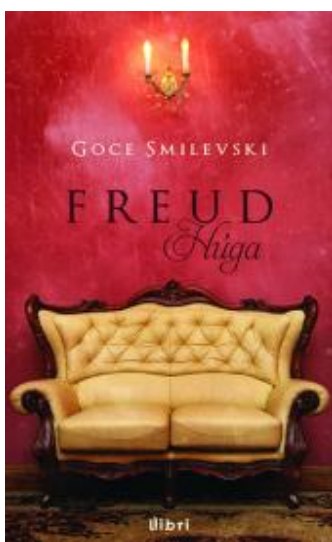

Можем да кажем, че се е появило силно, надеждно перо в най-младия ешелон на македонските писатели. Смилевски пише зряло, ерудирано, вещо, като в зенита на своето писателско израстване. Пише интересно, живо и уверено, както децата уверено играят шах, видели и запомнили как играят възрастните. С едно малко уточнение: децата всъщност не знаят правилата

на играта, но въпреки всичко играят „игра на шах“; тук е обратно – Смилевски е отличен познавач на стабилните, класически нарративни техники и тайни, но въпреки това не се отказва от идеята да се „заиграва“ с тях и то по начин, като че ли тяхното познаване не е важно и съществено за играта.

(Венко Андоновски)

Любопитно

Зигмунд Фройд е една от най-популярните фигури в световната история, но кой е чувал за неговите сестри?

Нацистката заплаха става причина той да се сдобие с изходна виза, обявявайки имената на хората, които иска да вземе със себе си. Фройд спасява своя доктор, икономките, кучето и сестрата на съпругата си, ала нито една от сестрите си.

И четирите са изпратени в лагера в Терезин, а брат им остава до края на дните си в Лондон. Базиран на документалистика, този изпепеляващ роман е озвучен с гласа на Адолфина – най-малката и най-благата от четирите сестри.

Една умна, чувствителна жена, която е отритната от майка си и никога не сключва брак. Свидетел на гениалността на своя брат, както и на културното и артистично великолепие на Виена в ранните години на двайсети век, тя се стреми към стил на живот, позволен на малко жени по онова време.

От близостта с брат ѝ в периода на тяхното детство, през любовта ѝ към неин състудент и времето, прекарано със сестрата на Гюстав Климт във виенска психиатрична клиника, до мечтата ѝ един ден да живее във Венеция и да има собствено семейство, сестрата на Фройд в този блестящ постмодерен

текст въплъщава изумителната проникновеност и дълбоките чувства на една жена, чийто образ тъне в сенките на историята.

Интервю с Гоце Смилевски

Защо избрахте за първата си книга разговор тъкмо със Спиноза, а не с Аристотел или Ницше, например?

Спиноза е един от онези философи, които не са търсили широка публика. Той е искал да има читатели, които го разбират. Спиноза е различен философ, който избира да бъде отлъчен от равинския съд и синагогата. И не отива в университета в Хайделберг, Германия, където би могъл да преподава. Той решава да остане да живее в Холандия и да се посвети на философията. Тези два избора, които Спиноза прави – да се посвети на философията и да живее в самота, - са онова, с което образът му ме привлече.

Носител сте на наградата на Европейския съюз за 2010 г., как се промени животът Ви?

Влиянието е основно върху издателите – интересът расте. Наградата има и литературна стойност, това е важна награда, защото е създадена да популяризира литературата на Европа в Европа. Знаете – много често две държави-съседки не четат литературата, която създават, а са толкова близки помежду си.

Как Ви забелязаха? И с какво Балканите могат да бъдат фокус в европейската литература?

Не мисля, че който и да е регион може да бъде интересен сам по себе си от гледна точка на литературата на издателите. Но много балкански писатели вече са издадени в редица европейски страни. Знам, че български автори също са преведени в Европа – Антон Дончев, Анжел Вагенщайн, Георги Господинов, Алек Попов, Теодора Димова. В Македония са преведени Любомир Левчев, Георги Константинов, Владимир Левчев.

Чувствате ли се гражданин на света?

Всеки човек трябва да се чувства гражданин на света. Разбира се, че се чувствам гражданин на света, макар че като гражданин на Македония, която не е член на Европейския съюз, имам големи трудности при пътуванията.

Спечелих стипендия „Рокфелер“ за Италия, но срещнах трудности с получаването на виза. Сега заради правилата на Шенген и биометричните паспорти можем да пътуваме без виза. Но по-важно е как се чувстваме – аз се чувствам космополитно.

Каква е мисията на писателя днес?

Смятам, че писателите загубиха своята мисия. На писането се гледа вече по друг начин. В наше време писането се е превърнало в удоволствие.

Къде е читателят в цялата история?

Писателят пише заради читателите, естествено, но не бих променил стила си само за да имам повече публика.

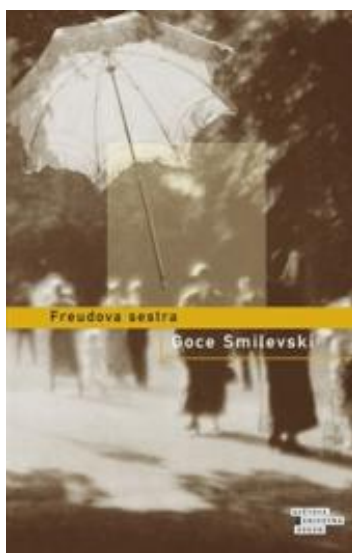
Стига ли Ви писателското поприще, за да се издържате? Повечето български писатели работят като журналисти, преводачи, университетски преподаватели...

Писателите, които искат да се издържат с писане, а не са комерсиални автори, могат да кандидатстват по различни европейски програми. Една от тях е „Писатели в резиденция“, аз самият съм бил във Виена, Амстердам, Лаго ди Комо, Женева с подобни стипендии. И български автори печелят такива стипендии – в Ню Йорк се запознах със Здравка Евтимова, нейни разкази ще бъдат публикувани в САЩ.

Какви са мечтите Ви – да филмират книгите Ви, да спечелите Нобелова награда за литература...

Мечтая да съм здрав, да остана честен и скромен човек.

Отзиви за творчеството на Гоце Смилевски

Остроумен, иновативен и задълбочен разказ, който преплита биографиите на Фройд и неговата страна Адолфина, от една страна, и тези на съвременниците им Гюстав Климт и сестра му Клара. Роман, който осветлява историческата връзка между творчеството и немислимото унищожение, както

и между мъжката и женската участ. Всеки, когото го е грижа за опазването на смисъла в света, който обитаваме, ще бъде провокиран да мисли и ще се обвърже емоционално с това четиво.

Шошана Фелман

Силен, многопластов, обсебващ. Като романите на Жозе Сарамаго.

Ла Република (Италия)

Наследник на Херман Брох, Смилевски смело редува описание и размисъл.

Ил Фато Куотидиано (Италия)

Ярко и свежо художествено произведение – едно от онези рядко срещани четива, чийто ефект не се изчерпва с това да възкреси историята. То придава жизненост на фактите и блести по начин, който облича фикцията в дрехата на една реалност, по-истинска от самия живот.

Джей Парини

Вълнуващо и мъдро четиво.

Кнак (Белгия)

Истината е, че четенето на тази книга прилича на спиритуална визита - Смилевски пише като шаман, който се опитва да пребори демон и да разкрие истината, а посланието на романа разтърсва и трансформира нагласи с безмилостното отношение към битието и философията на Зигмунд Фройд...

Дейл Пек

Тази книга е истински брилянт... Трогателна... Провокативен разказ за здравия разум и възприятието на реалността.

Пъблишърс Уийкли (САЩ)

Великолепна... Интригуваща и затрогваща книга... Талантливи образи и един майсторски излят роман, който предлага на читателя дълбоко вникване в динамиката на отношенията в прочутата фамилия.

Киркус Ревю (САЩ)

Гоце Смилевски разказва живо, леко, дълбоко, интересно, като цигулар, който няма проблеми с техниката на инструмента и не мисли за нея, защото тя отдавна е овладяна и вече не е елемент от изкуството.

Венко Андоновски